

BUDOUCNOST CÍRKVE

Mládež se má v církvi
cítit jako doma
– Papež František

Svátost biřmování
– fr. Benedikt Mohelník OP

Program pro 18-19leté

Olomoucký arcibiskup
naslouchal problémům mladých
své diecéze

Výstupy IV. arcidiecézního fóra
mládeže olomoucké arcidiecéze

Diecézní setkání mládeže

Mezinárodní setkání o
Světových dnech mládeže

2
duben
2014

EDITORIAL

Milí čtenáři,

přinášíme vám další číslo časopisu *Budoucnost církve*.

O tom, jak se přiblížit mladým lidem, aby se cítili v církvi jako doma, se zamýšlí papež František při příležitosti setkání s Papežskou komisí pro Latinskou Ameriku.

Co nám vlastně přináší a jaký je skutečný význam svátosti biřmování se dozvíme v článku od fr. Benedikta Mohelnika OP.

Jistě zajímavá bude četba o milánském programu pro 18-19 leté mladé lidi.

V olomoucké arcidiecézi se konalo na konci února **IV. arcidiecézní fórum mládeže** na téma **Rodina**. Závěry z tohoto fóra přinášíme na dalších stránkách. Stejně jako svědectví z diecézních setkání mládeže s otci biskupy.

Dále najdete zprávu ze setkání Sekce pro mládež Papežské rady pro laiky, na kterém se hodnotil SDM v Rio de Janeiro 2013, a také se mluvilo o přípravě SDM v Krakově 2016.

V případě, že máte jakékoli postřehy, návrhy, připomínky či dotazy, pište na náš email: mladez@cirkev.cz.

Přeji vám, aby velikonoční radost přetrvávala stále ve vašich srdcích.

Těším se na setkání u dalšího čísla *Budoucnosti církve*.

Veronika Lehrlová

BUDOUCNOST CÍRKVE, časopis pro podporu pastorace mládeže. Ročník XXI., číslo 2. Vychází 5x ročně.
Vydává: Asociace křesťanských sdružení mládeže, o.s. a Sekce pro mládež České biskupské konference,
Thákurova 3, 160 00 Praha 6.

Redakční rada: SCS. Lic. Kateřina Regendová, P. ThDr. Jan Balík, PhD., P. Mgr. Roman Kubín.
Šéfredaktor: P. ThDr. Jan Balík, PhD.

Redakce: Veronika Lehrlová, Zdeňka Jakešová, Marie Světníčková, Anna Brabcová a Josef Čaban.

Adresa: Thákurova 3, 160 00 Praha 6, tel.: 220 181 739, mladez@cirkev.cz.

Grafika: Martin Vocet

Grafika obsahu a sazba: Milan Čok

Tisk: Tiskárna Kleinwächter, Frýdek-Místek

Registrace MK ČR E 18746. ISSN 1803-8131.

Objednávky přijímá redakce časopisu. Rozšiřuje se bezplatně.

OBSAH

Editorial	2
Největším štěstím člověka je společný život	3
Mládež se má v církvi cítit jako doma	4
Svátost biřmování	5
Program pro 18-19leté	12
Olomoucký arcibiskup naslouchal problémům mladých své diecéze	16
Výstupy IV. arcidiecézního fóra mládeže olomoucké arcidiecéze	17
Diecézní setkání mládeže	18
Mezinárodní setkání o Světových dnech mládeže	23
www.signály.cz hledají pomoc	25
Nakladatelství Paulínky	26

NEJVĚTŠÍM ŠTĚSTÍM ČLOVĚKA JE SPOLEČNÝ ŽIVOT

Jestli křesťanská morálka je především vztahovou morálkou, „*nezbytnou se stává taková evangelizace, která bude vnášet světlo do nových forem vztahů k Bohu, k druhým a k životnímu prostředí a bude probouzet základní hodnoty.*“

Sv. Jan Berchmans kdysi řekl velmi jasná slova: „Společný život je mým největším pokáním.“ I když se to nemusí tak zdát, je to pravda. Současně ale platí i opak: největším štěstím člověka (nadpřirozeným, ale i přirozeným) je společný život. To jsou paradoxy křesťanského života. Každý kříž je těžký, ale současně i sladký a lehký. Podle toho, z jaké strany ho bereme.

Kdysi lidé byli nuceni žít spolu, jestli chtěli nebo nechtěli. Dnes se můžeme rozejít, můžeme cestovat, ubytovat se zvlášť a nemít nic s nikým. Ale je to řešení? Je to právě naopak. Ale uvědomujeme si to? Ani nám křesťanům to mnohdy není jasné a necháme se lákat přehnaným individualismem, snahou vyniknout, snahou dělat si to, co chceme, a nemáme zájem nikoho poslouchat, protože „my to víme nejlíp“. Pokud společný život je největším pokáním, tak je to pokání, které, když je přijmeme, nás osvobozuje

a umožňuje nám – po překonání těžkostí – zažít světlo, radost... Náš křesťanský život má být poznačen trojiční dynamikou vztahů, kde Otec miluje Syna a Syn Otce spolu s Duchem svatým. To osamocení život neposkytuje, pokud, samozřejmě, není také veden nějakou snahou o pokání. Kdo si ale volí život v samotě kvůli tomu, aby se nemusel trápit, aby si ulehčil, aby nemusel nikoho snášet a mohl si dělat, co on chce, velmi rychle se zklame. Pak tento osamocení život nebude dobrovolným pokáním, ale většinou nechtěným trestem. Množství smutných a opuštěných lidí na našich ulicích a v našem sousedství, na mnohých místech kolem nás o tom velmi výmluvně svědčí. A v souladu s tím, že naše nauka má svou hierarchii, uvědomujeme si, že k našim prvořadým úkolům křesťanského života patří nebýt k lidem lhostejní, ale podávat jim pomocnou ruku a přijímat je do svého společenství všude tam, kde je to možné.

*Ladislav Hučko
apoštolský exarcha
převzato a zkráceno
z časopisu Exarchát 3 – 4/2014*

MLÁDEŽ SE MÁ V CÍRKVI CÍTIT JAKO DOMA

Papež František

O důležitosti výchovy a podpory mladých lidí k dobrým ideálům mluvil papež František 28. února 2014 na setkání s Papežskou komisí pro Latinskou Ameriku.

„Mládež se má v církvi cítit jako doma. K tomu je však třeba, nejenom otevřít mladým lidem brány církve, ale také jít je hledat, sladit se s jejich protesty a dát jim prostor, aby pocítili, že jim je nasloucháno. Církev je matka, nemůže tedy zůstat lhostejnou, ale musí znát jejich starosti a předkládat je Božímu srdci.“

„Nestačí jen předávat obsah víry. Je zapotřebí sdílet *jednání a hodnocení*, která z něho plynou. *Pokud věříme, že se víra předává jenom obsahově, bude jenom povrchní nebo ideologická. Bude postrádat kořeny. Předávání musí být tvořeno obsahem, hodnotami, hodnocením, návyky a jednáním.*“

Papež pak použil pojmu ideál, kterým označuje neurčitou, ale silnou a všeobecnou lidskou touhu po lepší budoucnosti, lepší společnosti.

„*Pro mládež je důležité, aby jí bylo předáváno – počínaje od dětského věku – správné nakládání s ideály. My v Latinské Americe máme ne zcela vyváženou zkušenost toho, jak s ideály nakládat. Můžeme říci, že někdy a na určitých místech, ne všude - například v Argentíně – mnoho mladých lidí z Katolické akce díky špatnému přístupu k ideálům upadlo v 70. letech do partyzánského postoje. Je zapotřebí umět s ideály nakládat, tedy vést je a napomáhat jejich růstu u mladého člověka. To je velké bohatství. Mladý člověk bez ideálů je předčasný stařec. Jak učinit, aby sny, které děti a mladí chovají, aby tyto sny vedly k setkání s Ježíšem Kristem?*“

„*Osmělím se k tomu načrtnout následující kroky. Ideály se v mladém člověku rozvíjí dobře, pokud jsou doprovázeny pamětí a roz-*

lišováním. Ideál hledí k budoucnosti, paměť do minulosti a přítomnost se rozlišuje. Mladý člověk musí převzít paměť a zakořenit v ní své ideály; rozlišovat v přítomnosti své ideály, znamenání doby. Ideál sice kráčí vpřed, ale je silně zakořeněn v paměti a v osvojených dějinách. K rozlišování přítomnosti potřebujeme, aby mládež měla mistry rozlišování, a v rozlišování se již rýsuje budoucnost.“

Výchovná krize, která se dnes šíří, má proto své východisko v setkání starých a mladých. Toto setkání s dědečky a babičkami je klíčové právě pro ideály mladých lidí.

„*Setkání mladých se starými je tedy klíčové, aby si osvojili paměť lidu a rozlišování přítomnosti. Je zapotřebí mistrů rozlišování, duchovních rádců. Tady je v souvislosti s předáváním víry mladým lidem důležitý apoštolát takřikajíc od člověka k člověku. Rozlišování v přítomnosti nelze konat bez dobrého zpovědníka, dobrého duchovního vůdce, který se věnuje až do omrzení tomu, že hodiny a hodiny naslouchá mladým...*“

„*Víra proto roste v tomto rámci: Paměti minulého, rozlišováním přítomného a ideály budoucího.*“

Petrův nástupce ve své promluvě poukázal také na korumpující skartační kulturu, založenou na obchodu s drogami, skryté euthanasii a interrupcích, a upozornil, že představuje nejvážnější ohrožení latinsko americké mládeže. „*Ideály nadšeného mladíka se nezřídkou a pozvolna přetváří na rozčarování. Existuje zklamaná mládež, jíž je nezbytné dávat víru a naději.*“

SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ

fr. Benedikt Mohelník OP

Svátost biřmování spontánně vnímáme jako něco velmi důležitého pro náš opravdový křesťanský život. Na druhou stranu si ale mnoho křesťanů není jistých tím, co jim tato svátost vlastně přináší a jaký je její skutečný význam. Jedním z důvodů tohoto zamlžení je vytržení svátosti biřmování z celku křesťanské iniciace. Porozumění této svátosti přitom není možné bez vnímání jejího vztahu ke křtu a eucharistii. Budeme tedy uvažovat o svátosti biřmování právě v celku křesťanské iniciace.

Nauka o svátostech na Druhém vatikánském koncilu

Na Druhém vatikánském koncilu sice nevznikl žádný zvláštní dokument o svátostech, ale na mnoha místech o nich koncilní texty mluví a koncil tak rozhodně přispěl k jejich hlubšímu porozumění. Velkou pozornost pak koncil věnuje svátostem, které nás uvádějí do křesťanského života, totiž trojici svátostí křest, biřmování a eucharistie. Tyto svátosti se nazývají iniciační, čemuž můžeme rozumět tak, že stojí na počátku života křesťana, protože je přijímá jako první. Anebo je můžeme chápat také tak, že celý křesťanský život z nich vychází v každém svém okamžiku a pak jsou jakýmsi trvalým životním zdrojem, který iniciuje všechny projevy křesťanského života. Obojí je vlastně pravdou. Člověk, který uvěřil v Ježíše Krista, přijímá tyto svátosti vždy jako první a ostatní následují až po nich¹. Ale ještě více platí, že v těchto třech svátostech je obsaženo celé bohatství naší účasti na životě našeho Pána, který pro nás zemřel a vstal z mrtvých, a ostatní svátosti jsou jakoby uvnitř životního prostoru, který iniciační svátosti vytvářejí.

Prvořadé místo svátostí křesťanské iniciace

Zásadní důležitost tří svátostí křesťanské iniciace popisuje koncil v dogmatické kon-

stituci o církvi takto: „Kristus Pán, velekněz vybraný z lidí (srov. Žid 5,1-5), z nového lidu ‘udělal (...) královský národ a kněze Boha, svého Otce’ (Zj 1,6; srov. 5,9-10). Vždyť pokřtění jsou svým znovuzrozením a pomazáním od Ducha svatého posvěcení na duchovní chrám a na svaté kněžstvo, aby každým skutkem jako křesťané přinášeli duchovní oběti a hlásali mocné činy toho, který je ze tmy povolal ke svému podivuhodnému světlu (srov. 1 Petr 2,4-10).“ (LG 10)² Tuto velmi hutnou formulaci čteme ve druhé kapitole O Božím lidu, která pojednává o tom, jak se tajemství církve, popsané v první kapitole dokumentu, uskutečňuje v dějinách. Samotná druhá kapitola začíná souhrnným nástinem celých dějin spásy od prvotních Božích zaslíbení až po velikonoční tajemství Krista, jež se dále prodlužuje v životě církve (srov. LG 9). Náš text, který bezprostředně navazuje na tento náčrt dějin spásy, tak jasně ukazuje, že život církve stojí na křestním znovuzrození, na pomazání od Ducha Svatého, které dostáváme ve svátosti biřmování, a na přinášení duchovní oběti, což se děje při slavení svátosti eucharistie.

Svátost biřmování a dějiny spásy

Vůbec první důležitou věcí, díky níž můžeme více pochopit místo svátosti biřmování v křesťanské iniciaci, je její zasazení do

rámce dějin spásy. Především svátosti křtu a biřmování mají k dějinám spásy silný vztah a to hned dvojím způsobem. Už svatý Augustin říkával, že když někdo křtí, křtí sám Kristus. Pán Ježíš během svého pozemského života mnoho lidí uzdravil, vyhnal z nich zlé duchy, odpouštěl jim hříchy... Pokaždé, když se člověk Ježíš někoho jemně dotkl svou rukou anebo svým laskavým slovem, dotkl se ho vnitřně svou božskou milostí jako Syn Otce. A každá dějinná událost, ve které se Bůh dotýká člověka svou milostí, se stává událostí dějin spásy. Setkání s člověkem Ježíšem, vtěleným Slovem Boha, bylo vždy událostí dějin spásy. V čase církve to platí na prvním místě o svátostech, protože v nich se nás zcela jistě Kristus dotýká svou milostí prostřednictvím svátostných znamení, které on sám ustanovil. Druhý způsob se vztahuje k obecným dějinám spásy a přivádějí nás k němu samotné obřady svátostí křtu a biřmování. Podle svatého apoštola Pavla, když jsme byli pokřtěni, tzn. ponořeni do křestní vody, byli jsme ponořeni do Kristovy smrti a spolu s ním jsme povstali k novému životu (srov. Řím 6, 3-4; Kol 2, 12). Obřad svátosti křtu tak přímo odkazuje na velikonoční tajemství Kristovy smrti a jeho vzkříšení. Při udělování svátosti biřmování biskup říká, že Bůh chce udělit biřmovancům toho Ducha, kterého seslal Pán Ježíš o Letnicích na apoštoly a hned potom pro ně prosí o Ducha Utěšitele. Obřad svátosti biřmování nás zase přímo odkazuje na událost Letnic. Velikonoční tajemství Krista a tajemství příchodu Ducha Svatého o Letnicích – tyto dvě historické události tvoří dohromady jeden celek, totiž vrchol celých dějin spásy. Apoštol Pavel o tom psal Galaťanům: „když nadešla plnost času, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, [...] abychom byli přijati za syny. A na důkaz toho, že jsme syny, Bůh seslal do našich srdcí Ducha svého Syna, jenž volá: Abba, Otče!“

(Gal 4, 4-6). Plností času je právě ta chvíle, kdy se mají všechna Boží zaslíbení spásy stát skutečností. Bůh to velmi konkrétně činí tak, že Otec nejprve posílá svého Syna, aby se stal člověkem, a potom Otec spolu se Synem posílají Ducha Svatého, aby společenství těch, kdo uvěřili v Kristovo vzkříšení, naplnil svou oživující přítomností. Evangelista Jan se mnohokrát vrací k myšlence, že Ježíš je ten, kterého Otec poslal, aby říkal jeho slova, naplnil jeho vůli, konal jeho skutky.³ A podobně v tomtéž evangeliu čteme, jak Ježíš mluví o poslání Ducha Svatého, Utěšitele a Ducha pravdy.⁴ Tyto okamžiky dějin spásy nazýváme viditelným posláním Syna a viditelným posláním Ducha Svatého, protože obě božské osoby se v dějinách světa projevíly viditelným způsobem.⁵ Jsou to okamžiky opravdové plnosti, protože v poslání Syna se spolu s ním zjevuje také Otec a zjevení Nejsvětější Trojice je završeno posláním Ducha Svatého. Díky odhalení tajemství vnitřního Božího života poznáváme, že Otec plodí svého Syna a že z Otce a Syna vychází Duch Svatý. Naše víra, která poznání tohoto tajemství přijímá jako nevýslovný dar, je díky tomu skutečně dokonalá, neboť nahlíží do nitra Božího života. Ale nezůstává jen u poznání Božího vnitřního života. Bůh nám tento život také dává. Ježíš o svém Otci říká, že „Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život.“ (Jan 3, 16) A apoštol Pavel je přímo uchvácen Boží láskou: „do našich srdcí byla vlita Boží láska prostřednictvím Svatého Ducha, který nám byl dán. (Řím 5, 5) Otec plodí svého Syna z lásky a podobně Duch Svatý vychází z Otce a Syna láskou. Když nám tedy Otec dal svého Syna a Ducha Svatého, dal nám svou lásku, či spíše vložil do nás svou lásku. A když v nás je ta Boží láska, která je v Bohu jeho samotným nejvnitřnějším životem, potom také v nás je tento Boží život. Bůh nám

ho dal a my jím žijeme, máme ho.

Na souvislost mezi viditelnými poslánými božských osob a prvními dvěma svátostmi křesťanské iniciace poukazuje také úvod k obřadům pro křty dospělých. V této liturgické knize se říká, že podle prastarého zvyku má dospělý hned po křtu přijmout bířmování a to proto, že tímto spojením se naznačuje jak jednota velikonočního tajemství, vnitřní poměr mezi posláním Syna a vylitím Ducha Svatého, tak také spojení těchto svátostí, v nichž přicházejí k pokřtěným obě božské osoby spolu s Otcem.⁶ Tento přístup zcela odpovídá požadavku Druhého vatikánského koncilu v konstituci o liturgii: „Obřad bířmování ať se upraví s tím záměrem, aby jasněji vynikla vnitřní souvislost této svátosti s celým zasvěcením do křesťanství.“ (SC 71) Křest a bířmování ve svém sepětí dávají naši křesťanské existenci trojiční dimenzi.

Účast na Kristově kněžství

Druhou důležitou věcí, na kterou koncil soustřeďuje naši pozornost, je obecné kněžství. Svátostmi křtu a bířmování jsme posvěceni na duchovní chrám a na svaté kněžstvo, abychom každým skutkem přinášeli duchovní oběti a hlásali mocné Boží činy. Účast všech věřících na Kristově kněžství byla v katolické církvi poněkud zasunutým tématem kvůli ostrým sporům, které se rozhořely v období Reformace. I když je 16. století časově značně vzdálené, byl to až Druhý vatikánský koncil, který této významné nauce vrátil její pravé místo. Koncilní otcové považovali nauku o obecném kněžství za tak podstatnou, že formování účasti věřících na Kristově kněžství uvádějí jako prvořadý účinek svátostí křtu a bířmování. A není divu, protože oslava Boha Otce skrze Krista v Duchu Svatém je posledním smyslem celého díla vykoupení a života každého člověka. Bůh je oslavován bohoslužbou, jejímž nejvyšším a nejvznešenějším projevem je přine-

sení oběti. Jediným skutečným veleknězem Nového zákona, který může přinést takovou oběť, že v ní Bůh má opravdu zalíbení, je Ježíš Kristus. Darem, který Ježíš přináší, je on sám. O Ježíšově kněžství a jeho jedinečné oběti nás ze všech novozákonních spisů nejvíce poučuje list Židům, i když také v jiných spisech Nového zákona můžeme narazit na náznaky nauky o Kristově kněžském poslání.⁷

V dokumentu, který zavádí obnovené obřady svátosti bířmování, papež Pavel VI. učí: „Nově pokřtění dostávají ve křtu odpuštění hříchů, jsou přijati za syny Boží a vtiskuje se jim Kristovo nezrušitelné znamení. Tímto nezrušitelným znamením jsou přidružováni k církvi a poprvé dostávají účast na kněžství svého Spasitele (srov. 1 Petr 2, 5.9).“⁸ Říká-li papež, že při křtu věřící dostává poprvé účast na Kristově kněžství, potom předpokládá, že další rozvinutí této účasti přináší právě bířmování. *Katechismus katolické církve* na tuto myšlenku navazuje a prohlašuje, že charakter bířmování zdokonaluje obecné kněžství.⁹ Tyto výroky učitelského úřadu nás vedou k jasnému závěru, že potřebujeme obě svátosti, aby naše účast na Kristově kněžství byla plně zformována. Díky podílu na Kristově kněžství získáváme schopnost mít účast na svátosti eucharistie.¹⁰

Vrchol křesťanské iniciace

Svátosti křtu a bířmování jsou iniciačními svátostmi také proto, že nás uvádějí k vrcholu křesťanského života, kterým je eucharistie. Opět se můžeme opřít o učení Druhého vatikánského koncilu, který říká, že účastí na eucharistické oběti, která je zdrojem a vrcholem celého křesťanského života, pokřtění a bířmování podávají Bohu božský dar a s ním i sebe samy. (Srov. LG 11) Před časem tuto nauku připomněl papež Benedikt XVI. v textu, který vydal po biskupském synodu věnovaném svátosti

eucharistie. Píše v něm: „Jestliže eucharistie je skutečně zdrojem a vrcholem života a poslání církve, vyplývá z toho, že se postup křesťanské iniciace zásadně vztahuje k této svátosti, k níž ve svém završení přivádí. Jak řekli synodní otcové, máme se proto ptát, zda je v našich křesťanských společenstvích dostatečně chápána úzká spojitost mezi křtem, biřmováním a eucharistií. Tato skutečnost vnáší do pastorační praxe povinnost podporovat takové pojetí křesťanské iniciace, které povede k pochopení jejího jednotného průběhu.“¹¹ Z papežova vyjádření na tomto a dalších místech v dokumentu¹² vyplývá, že biskupové shromáždění na synodu z celého světa naléhavě pocítují potřebu správného uspořádání svátostí iniciace tak, aby vynikl jejich skutečný význam a ony mohly přinášet hojné duchovní plody.

Nedávno se svátostem křesťanské iniciace věnoval při pravidelných katechezích také papež František. Rovněž on zdůraznil zaměření celé iniciace k eucharistii. V katechezi o biřmování řekl: „V této třetí katechezi o svátostech se zastavíme u biřmování, které je třeba chápat v souvislosti se křtem, ke kterému se neoddělitelně váže. Obě tyto svátosti spolu s eucharistií tvoří jedinou spásnou událost, která se nazývá ‘křesťanská iniciace’ a kterou jsme začlenění v Ježíši Kristu, usmrceném a vzkříšeném, a stáváme se novým stvořením a údy církve. Proto se původně tyto tři svátosti udělovaly najednou na konci katechumenátu, obvykle o Velikonoční vigílii. Ustálil se tak průběh formace a postupné zařazení do křesťanského společenství, což mohlo trvat i několik let. Nejprve křest, potom následovalo biřmování a eucharistie.“¹³

Mystagogie

Přijetím tří svátostí křesťanské iniciace rozhodně nekončí proces uvedení do křesťanského života. Poněkud opomíjenou

a zanedbávanou etapou iniciace je období, které nazýváme mystagogie. Liturgické obřady samozřejmě pokládají udělení iniciačních svátostí během velikonoční vigílie za vyvrcholení předchozího, často dlouhého, přípravného období. Vrcholný okamžik však není totéž co koncový bod, ale naopak se pro nově pokřtěné otevírá nová etapa, o které úvod obřadů Uvedení do křesťanského život říká, že „společenství věřících pokračuje spolu s nově pokřtěnými v hlubším chápání velikonočního tajemství a v jeho stále živějším promítání do běžného života jednak rozjímáním evangelia, jednak účastí na eucharistii a opravdovým životem v lásce. To je poslední období uvádění do křesťanského života, období mystagogie.“¹⁴

Hlavním projevem mystagogického období je účast na nedělních mších doby velikonoční spolu s celým společenstvím věřících. Společné slavení eucharistie, kterou řečtí církevní otcové nazývali svatá mystéria, tzn. tajemství, zprostředkovává osobní zkušenost života s Kristem v živém společenství jeho mystického těla církve.¹⁵

Zastavme se nejprve u jednotlivých prvků, které má mystagogie zahrnovat a díky nimž mají nově pokřtění prospívat „v hlubším chápání velikonočního tajemství a v jeho stále živějším promítání do běžného života.“ Na prvním místě je rozjímání evangelia, v němž k nám stále promlouvá sám Kristus, který také od Mojžíše, přes všechny Proroky a ve všech Písmech vykládá, co se na něho vztahuje. (Srov. Lk 24, 27) Emauzským učedníkům Ježíš výkladem Písma zapálil srdce, takže uvěřili v jeho zmrtvýchvstání. Dále je to účast na eucharistii, kterou nově pokřtění a biřmovaní poprvé přijali při velikonoční slavnosti. První dvě svátosti iniciace přijímají jednou, protože nám jsou dány jednou provždy. Zato eucharistie je chléb života, který máte znovu a znovu přijímat

za pokrm jako poutníci na cestě. Ve svatém přijímání dostáváme předchuť a záruku věčného života, jímž je láskyplné společenství s Bohem a se všemi blaženými. Je to *communio* – svaté společenství. Láska Otce darovaná skrze Syna v Duchu Svatém a láska všech blažených vůči nám v čele s Pannou Marií je bezvýhradná a dokonalá. Naše srdce je však pořád příliš sevřené sebeláskou a zdráhavé tak úžasný dar přijmout. Přijímáním Ježíšova těla pod způsobou chleba postupně vrůstáme do jeho mystického těla, do onoho svatého společenství. A nakonec je to opravdový život v lásce. Celý náš život jí má být proniknut a utvářen, protože ona je životodárnou silou, která proudí z nitra Nejvyšší Trojice a posvěcuje svět. Když jsou naše myšlenky ovládané láskou a všechny své skutky konáme z lásky k Bohu a ke svým bližním, usměřujeme svůj život k Bohu.

V prvcích vytvářejících náplň mystagogie můžeme snadno rozpoznat odraz trojího mesiánského poslání Krista, totiž prorockého, kněžského a královského či pastýřského. Jako prorok hlásal Ježíš Boží slovo, jímž odkrýval tajemství Božího království, jako kněz přinesl výkupnou oběť za všechny lidi, aby je posvětil a dal jim nový život, a jako král je svrchovaným vládcem celého stvoření a se starostlivostí dobrého pastýře vede všechny lidi do Otcova domu. Na nauce o trojím poslání Ježíše Krista postavil Druhý vatikánský koncil své pojetí tajemství církve. Celý Boží lid, tzn. všichni věřící bez rozlišení stavu nebo životních povolání, má na těchto třech posláních účast, když slaví svátosti, především eucharistii (*LG 10 a 11*), když přijímá a hlásá víru (*LG 12*) a když pracuje na šíření Božího království ve světě (*LG 13*). Ve stejném duchu přistupuje koncil k pojednání o službě nástupců apoštolů, tj. biskupů, jimž pomáhají kněží a jáhni, (*LG 25-27*) a stejně tak je nauka o trojím poslání základem pro pochopení místa a úkolů laiků v církvi

(*LG 34-36*). Všechna tři poslání tvoří jeden nedělitelný celek, neboť v nich Ježíš Kristus naplňuje všechna zaslíbení Starého zákona a na nich stojí vnitřní život a vnější působení celé církve a každého jednotlivého křesťana, ať už se mu dostalo jakéhokoli konkrétního povolání a služby.

Celoživotní mystagogie

Období mystagogie následující po přijetí svátostí má nově pokřtěné uvést do praxe plného křesťanského života. Obvykle se kryje s velikonoční dobou. Můžeme však říci, že nově pokřtění budou schopni tento úkol zvládnout? Je jisté, že to zvládnout nemohou a zcela určitě není období mystagogie myšleno tak, že se má omezit striktně na velikonoční dobu po přijetí iniciačních svátostí. Všechny tři prvky mystagogie, o kterých jsem se před chvílí zmínil, jsou úkolem pro celý život křesťana. Můžeme tedy říci, že každý z nás, kdo přijal všechny svátosti křesťanské iniciace, prochází celoživotní mystagogií. Celku křesťanské iniciace prostřednictvím svátostí křtu, biřmování a eucharistie musíme přiznat absolutní primát. V souvislosti s biřmováním to v citované katechezi opět připomněl papež František: „Biřmování – jako každá svátost – není dílem lidí, nýbrž Boha, který pečuje o náš život, aby nás připodobnil k obrazu svého Syna a uschoptil nás milovat jako On. Činí tak tím, že nám vlévá Ducha svatého, jehož působení prostupuje celého člověka a celý život a projevuje se sedmi dary, na které ve světle Ducha svatého tradice vždycky poukazovala.“¹⁶ Svátosti jsou základem pro další růst křesťanského života, jsou Božím darem, jsou milostí, kterou si sami nedokážeme žádným způsobem opatřit. Mystagogie se v tomto světle stává celoživotním procesem neustálého růstu, který vychází z přijatých svátostí. Z toho pak vyplývá, že podoba mystagogie se musí přizpůsobit osobním dispozicím a životním

povoláním každého křesťana. Některá životní údobí bezpochyby vyžadují zvláštní pozornost. U těch, kdo přijali iniciační svátosti v raném věku, je nesmírně důležitým období adolescence. Mladí křesťané potřebují získat nejen poznání pravd víry odpovídající dospělému způsobu uvažování, ale zároveň se musí naučit samostatnému a odpovědnému životu podle evangelia ve světě. To jim také usnadní hledání životního povolání. Za další období pokračující mystagogie můžeme považovat první roky života v manželství, kdy se mladí lidé učí žít své křesťanství novým způsobem. Podobně to platí o zasvěceném životě či kněžské službě, protože i v těchto povoláních jde na prvním místě o dobrý křesťanský život spočívající na trojici iniciačních svátostí. Bez úsilí o osobní křesťanský růst by z kněžství zůstala pouhá funkce. Stárí a nemoc jsou také situace, kdy se člověk musí učit žít autentickým způsobem svůj vztah ke Kristu a církvi v nových podmínkách. Vždy však platí, že křest a biřmování jsou naším trvalým zakořeněním do života Nejsvětější Trojice a vstupem do dějin spásy, zatímco eucharistie je nevyčerpatelným zdrojem duchovní posily na cestě ke svatosti a vrcholem oslavy Boha, v níž jako dar přinášíme všechno, co jsme vykonali z lásky k Bohu a k lidem.

Na závěr

Svätost biřmování je svátostí dokonalosti či také křesťanské dospělosti. Podobně jako události Velikonoc a Letnic jsou dokonalým uskutečněním díla spásy a otevírají období života církve, tak svátosti křtu a biřmování dokonale utvářejí křesťana do podoby Kristovy, dávají mu podíl na jeho kněžství a otevírají mu přístup eucharistii. V řádu milosti se nestáváme dospělými věkem, ale přijetím svátostí křesťanské iniciace. Období života církve je duchovně plodné tím, že sám Kristus skrze ni rozlévá svou milost. Život křesťana

na má být plodný tím, že v každém okamžiku svého života v síle milosti Ducha Svatého svědčí o Kristu, tím oslavuje Boha a přispívá k šíření Božího království ve světě.

Benedikt Mohelník OP, Th.D. (1970) vstoupil v roce 1989 do dominikánského řádu, roku 1995 byl vysvěcen na kněze. Studoval na Teologické fakultě UP v Olomouci a na generálním studiu České dominikánské provincie. Postgraduální studium absolvoval na Teologické fakultě univerzity ve Fribourgu ve Švýcarsku (1999–2005), kde byl také asistentem na katedře dogmatické teologie (2003–2005). V současné době je odborným asistentem na KTF UK v Praze, kde vyučuje teologii svátostí, a vyučujícím Studia kláštera trapistů v Novém Dvoře. Je iniciátorem platformy Dominikánská 8, zaměřené na kulturní a vzdělávací aktivity při pražském dominikánském klášteře. V roce 2006, 2010 a znovu 2014 byl zvolen provinciálem České dominikánské provincie.*

¹Na tomto místě je vhodné poznamenat, že při našich úvahách o svátosti biřmování musíme vycházet z „modelové“ situace, tzn. ze křtu dospělého člověka, který sám uvěřil a požádal církev o udělení svátostí. Ty přijímá obvykle při velikonoční vigilii a hned po křtu následuje biřmování a iniciace je završena svatým přijímáním. V případě dětí je v západní tradici iniciace zahájena pouze udělením křtu a teprve později proces iniciace pokračuje udělením biřmování a je završen prvním svatým přijímáním.

²*Dokumenty II. vatikánského koncilu*. Praha: Zvon 1995. Na jednotlivé dokumenty odkazujeme za použití obvyklých zkratk jejich latinských názvů.

³Viz Jan 4, 34 a příslušnou poznámku v Jeruzalémské bibli.

⁴Viz především Jan 14, 16-17.16, 16, 4-15 a příslušné poznámky v Jeruzalémské bibli.

⁵Pro viditelná poslání božských osob je rozhodující, že věčné vycházení v Trojici se prodlužuje v novém způsobu existence v čase. Syn ve věčnosti vycházející z Otce se v čase stává člověk: božská Osoba Slova přijímá za svou lidskou přirozenost. Duch Svatý ve věčnosti vycházející z Otce a Syna sestupuje v čase do církve:

Duch Svatý je duší církve, kterou takto oživuje. Podrobněji viz Benedikt Mohelník, *Pečeť daru Ducha Svatého*. Teologie svátosti biřmování. Praha: Krystal OP 2012, s. 166-181.

⁶ Srov. *Uvedení do křesťanského života*. Praha: Sekretariát české liturgické komise 1987, Úvod č. 34, s. 23.

⁷Podrobněji k tématu Kristova kněžství a oběti viz Benedikt Mohelník, *Pečeť daru Ducha Svatého*. Teologie svátosti biřmování. Praha: Krystal OP 2012, s. 198-213.

⁸Pavel VI., „Divinae consortium naturæ“, český překlad: *Obřady biřmování*. Praha: Sekretariát české liturgické komise 1974, s. 8.

⁹KKC 1305: „Tato ‘pečeť’ zdokonaluje obecné kněžství věřících, přijaté při křtu, a ‘biřmovanec’ dostává moc veřejně vyznávat křesťanskou víru, téměř jako z úředního pověření (*quasi ex officio*)“ (Svatý Tomáš Akvinský, *STh III, 72, 5, ad 2*).“

¹⁰K tématu účasti na Kristově kněžství viz Benedikt Mohelník, „Vztah obecného a služebného kněžství.“ *Salve 2/2010*, s. 95-111.

¹¹Benedikt XVI., *Sacramentum caritatis*. Posynodální apoštolská exhortace o eucharistii, zdroji a vrcholu života a poslání církve, Praha: Paulínky 2007, č. 17, s. 22-23.

¹²V č. 18 papež píše: „V této souvislosti je třeba obrátit pozornost k řádu jednotlivých svátostí iniciace. V církvi existují různé tradice. Jejich různost se zřetelně projevuje v církevních zvyklostech Východu i v západní praxi, pokud jde o iniciaci dospělých v porovná-

ní s iniciací dětí. Tyto rozdílnosti však nejsou přímo v dogmatickém řádu, ale jsou pastoračního charakteru. Je zapotřebí zjistit, jaká praxe může skutečně a lépe přivádět věřící k eucharistii jako středu a cíli celé iniciace.“ Trojice svátostí iniciace se dotýká ještě v č. 19, 64 a 79.

¹³František, *Katecheze na generální audienci 29. ledna 2014*. Dále v katechezi papež s velkou samozřejmostí mluví o tom, že by tuto svátost měly přijímat děti: „Proto je třeba pečovat o to, aby naše děti, naše mládež obdržely tuto svátost. [...] Zamysleme se každý z nás trochu: máme opravdu starost, aby naše děti, naše mládež obdržely biřmování? Je to důležité! A pokud máte doma děti, dospívající, kteří ještě nebyli biřmováni a již dosáhli potřebného věku, učňte vše, co lze, aby mohli dokončit křesťanskou iniciaci a obdržet sílu Ducha svatého.“ [on-line], *RadioVaticana.cz*, Česká sekce Vatikánského rozhlasu.

Dostupné: <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=19501> [citováno 16. března 2014].

¹⁴*Uvedení do křesťanského života*, Praha: Sekretariát české liturgické komise 1987, Úvod č. 37, s. 24.

¹⁵Máme dochována krásná mystagogická kázání starověké církve, jako např.: Sv. Cyril Jeruzalémský, *Mystagogické katechese*. Velehrad: Refugium Velehrad-Roma 1997.

¹⁶František, *Katecheze na generální audienci 29. ledna 2014*. [on-line], *RadioVaticana.cz*, Česká sekce Vatikánského rozhlasu.

Dostupné: <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=19501> [citováno 16. března 2014].

PROGRAM PRO 18-19LETÉ

Milánská arcidiecéze zahájila před několika lety nový pastorační program pro mladé lidi. Tento program jsme ve stručnosti popisovali v Budoucnosti církve 5/2012. V tomto čísle přinášíme překlad diecézního dokumentu o formační cestě určené pro 18-19 leté.

Výchovný kontext

Výchovný proces vedoucí od dospívání k mládí zahrnuje různé stavy duše a postupné dozrávání do vyššího věku. Obnovený nebo znovu nalezený vztah s Bohem, nutnost hlubšího osobního poznání, objevení nové identity, odpovědnost za nová rozhodnutí ohledně studia, práce a života mohou jednak vyžadovat, ale také usnadňovat důslednější pokračování v duchovním životě.

Proto na naléhání a z podnětu kardinála Karla Maria Martiniho kladla milánská diecéze od počátku devadesátých let velký důraz na program určený osmnácti- a devatenáctiletým.

Rozhodnutí pro zvláštní program pro osmnácti- a devatenáctileté vzniklo z přesvědčení, že je možné i nadále považovat tento věk za vhodný pro některá první závazná rozhodnutí.

I když se má obecně za to, že se okamžik klíčových životních rozhodnutí postupně posouvá k vyššímu věku, přesto jsou v tomto období vhodná setkání, která vedou osmnáctiletého k nesnadnému a podnětnému uplatnění schopnosti hodnotit a rozhodovat.

Dvě významné perspektivy, díky nimž je dobrodružství začátku pochopitelné a slibné a které by měli osmnácti- a devatenáctiletí prožívat v křesťanském společenství, jsou *povolání a poslání*. Právě v citlivém a rychlém rozšiřování životních souvislostí, ve kterých se osmnáctiletí mladí lidé ocitají, spočívá milost tohoto období.

Proto jsou mladí lidé vyzváni k tomu, aby se postupně zaměřili na vlastní lidskou a křesťanskou identitu a to tak, že budou usilovat o vybudování nebo objevení hlubokých kořenů své budoucnosti. Diecézní centrum mládeže (DCM) předkládá program, který by měli pod vedením svých vychovatelů absolvovat osmnácti- a devatenáctiletí z diecéze v rámci církevního společenství; to vše s cílem, aby se stali křesťany schopnými odvodnit vlastní víru a také naději a lásku, které z ní pramení.

Cílem formace je přibližovat a podporovat nejnáročnější a na hledání povolání zaměřené iniciativy, které se snaží dát prostor otázkám ohledně vlastní budoucnosti, které mají i osmnácti- a devatenáctiletí.

Stejně důležitá je péče o opravdový misijní zápal, schopný jít za hranice vlastní skupiny a vyhnout se jakékoli uzavřenosti nebo soustředění na sebe sama.

Na této cestě osmnácti- a devatenáctileté doprovázejí speciální vychovatelé, kteří jsou zvláště vnímaví pro novou duchovní cestu jim svěřených mladých lidí.

Jako konkrétní podporu vychovatelům nabízí pastorační mládeže trvalou *Observatoř 18ti- a 19tiletých*, které se mohou zúčastnit všichni vychovatelé osmnácti- a devatenáctiletých: každoročně se několikrát sejdou s cílem uvažovat o různých problémech spojených s tímto zvláštním obdobím života, aby se poukázalo na nejzávažnější výchovné potřeby. Především tato témata jsou naléhavá:

pravidlo života, duchovní doprovázení, modlitba, společný život, vedení skupin, vztah s novými médii...

Duchovní program

Obraz, který představuje a nese celý formační program pro osmnácti- a devatenáctileté a zevnitř jim osvětluje podstatu, styl a obsah, je obraz Petra a Jana, kteří o Velikonocích ráno *společně běželi* k vzkříšenému Pánu (srov. Jan 20,4). Jejich nadšené hledání, radost z objevu a dojemný návrat k bratrům a sestrám jsou vzácným vyobrazením cesty tohoto věku, mimo jiné určené k tomu, aby pokračovala po celý život.

Uvádíme několik základních kroků pro *koordináční radu mládeže*¹, která dále rozpracovává duchovní cestu, zaměřenou na mladé lidi tohoto věku. Formace osmnácti- a devatenáctiletých se nabízí strukturovaným a uceleným způsobem co do metody i co do jednotlivých etap. DCM připravuje pomůcky, které jsou nepostradatelným nástrojem pro vychovatele. Duchovní program je rozložen do dvou pastoračních let: v prvním roce se probírá téma *povolání*, zatímco v druhém roce téma *poslání*.

V období života, kdy děvče nebo chlapec v osmnácti letech objeví kouzlo vlastní svobody, téma *povolání* objasňuje totožnost a cíl člověka a jeho úkol v dějinách. Život je od svého počátku po své naplnění Božím darem. Přijetí povolání vyžaduje svobodu začleňující touhy a vlastní rozhodnutí, aby byl život prožíván jako odpověď na Boží lásku.

V druhém roce téma *poslání* zdůrazňuje sílu odpovědi na vlastní povolání: Pán svěří každému naplnění života a místo v lidských dějinách; devatenáctiletý mladý člověk je vyzýván, aby rozšířil pohled, aby získal úplnější a zralejší názor na svět a lidstvo, aby tak mohl pochopit, jaké je cesta, kterou má v životě jít, a jakým úkolům se má věnovat.

Radost z obdrženého evangelia se stane silou jeho hlásání a svědectví.

Na zahájení programu se koná *Redditio Symboli*². Při této příležitosti je vhodné připravit aspoň jednodenní speciální setkání formou duchovní obnovy nebo společného života, během kterého se rozvíjí ve skupině, která se vytváří, vzájemné vztahy. Mezi jednotlivými etapami je velmi vhodná společná pouť po stopách svědků víry, především pro načerpání z historických pokladů spirituality a charakteristických míst křesťanské tradice.

Během dvouleté duchovní cesty osmnácti- a devatenáctiletí sepisují vlastní *Řád života*. Pochopitelně jsou při tom doprovázeni. *Řád*, který se odevzdává na konci druhého roku do rukou arcibiskupa při příležitosti *Redditio Symboli*, je znamením osobního přijetí víry a předznamenává budoucí rozhodnutí. Toto období života je vhodným okamžikem, aby s podporou duchovního doprovázení nastoupili duchovní cestu.. Každý si najde duchovního rádce, který ho bude moci osobně sledovat. Závazek celého dospělého křesťanského společenství je, aby poskytlo člověka, který by byl vhodný pro toto vzácné doprovázení. Během této cesty se v postní době nabízejí každoroční duchovní cvičení.

Aby se osmnácti- a devatenáctiletí lépe poznali a aby bylo zdůrazněno, že duchovní cesta se prožívá ve společenství, doporučuje se, aby mladí lidé v tomto období prožili novou *zkušenost života ve společenství* a to odlišnou od skupiny zaměřené na dospívající. Nejlepší je, když taková skupina vznikne v rámci větší oblasti. Tak se lépe využijí dostupné výchovné možnosti.

V rámci skupiny mladých by se neměla opomenout zkušenost *služby a charity*. Služba v charitě je pro dozrávání víry nepostradatelná. První formou služby je vlastní práce nebo každodenní studium. Přesto je vhodné doporučit nějaké místo pro zapojení se ve službě chudým.

S vědomím, jak důležité jsou v tomto věku vztahy, a s přesvědčením, že čas prožitý společně může být konkrétní pomocí pro formaci vyrovnané a zralé osobnosti, se v průběhu dvouletého programu pro osmnácti- a devatenáctileté též nabízí *týden společného života*. Čas života ve společenství, pokud je dobře připraven, může představovat opravdovou pedagogiku víry, která z křesťanské tradice čerpá praxi modlitby a lásky. Doba, místo, vztahy, uspořádání věcí a vzájemná úcta se mohou konkrétně prožívat ve společném domě se střídmostí a pozorností vůči druhému člověku. Společný život by měl mít vždy pečlivě připravená témata a obsah, neměl by přerušit běžné závazky všedního života a měl by být vždy doprovázen připravenými vychovateli. Přítomnost kněze může usnadnit duchovní rozhovor a slavení svátostí.

Pomůcky

Program pro 18/19leté je zprostředkován v některých pomůckách...

- **Běží spolu... 18 let a více...** (Edizioni in dialogo)

V této publikaci je předložen program, nástroje a možné metodické pokyny.

- **Pán tě volá.** Rok A: Povolání (Edizioni in dialogo)

- **Běž k mým bratřím.** Rok B: Poslání (Edizioni in dialogo)

- Tyto dvě pomůcky obsahují návrh duchovní formace na období dvou let. Každé středisko mládeže se může svobodně rozhodnout na základě předchozího programu, jak vystřídá první a druhý rok.

Kromě toho jsou k dispozici dvě pomůcky pro vychovatele s cílem následně ve skupinách zprostředkovat dvě témata:

- **Zavolal je k sobě.** Pomůcka pro vychovatele. (Edizioni in dialogo)

Rok 1: Povolání

- **Poslal je po dvou.** Pomůcka pro vychovatele. (Edizioni in dialogo)

vatele. (Edizioni in dialogo)

Rok 2: Poslání

Nakonec byly publikovány *Nové brožury Parresia*: vynikající nástroj pro prohloubení ve skupině nebo s jednotlivci některých zvláště zajímavých témat pro tuto věkovou skupinu.

Nyní jsou k dispozici:

- **Společný život. S tebou... půjdu** (Edizioni in dialogo)

- **Řád života a duchovní doprovázení. Pravidlo Přítele** (Edizioni in dialogo)

- **Úvod do lectio divina. Slova, slova, Slovo...** (Edizioni in dialogo)

Setkání na rovině diecéze

Osmnácti- a devatenáctiletým nabízí DCM na rovině diecéze speciální nabídky. Cílem těchto setkání na diecézní rovině je pomáhat mladým lidem dozrávat ve víře prostřednictvím setkání s vrstevníky, kteří jsou z jiné pastorační oblasti. Existuje několik doporučení a několik pomůcek pro vychovatele, aby dokázali podpořit rozvoj jim svěřených osob.

EduCare 2013

Formace vychovatelů 18/19letých

Na začátku pastoračního roku EduCare nabízí též formaci pro vychovatele skupin 18/19letých.

Letos EduCare nabídlo vychovatelům skupin 18/19letých formaci zaměřenou na téma Slovo Boží, východisko pro vytvoření jakéhokoliv formačního programu a obzor, na kterém může každý postupně stavět svůj život, učinit svá rozhodnutí, utvářet svou činnost a uskutečňovat své povolání. Stálý odkaz na Písmo je totiž zásadní, aby výchova nebyla hlavně dílem vychovatele, ale stále se vztahovala k hlásání, jehož důsledkem je, že může životu dávat směr.

Duchovní obnova 19letých

Duchovní obnova má pomoci devatenáctiletým.

tiletým sepsat vlastní *Řád života*, důležitý a nepostradatelný nástroj pro každého mladého člověka, aby mohl každý den udržovat svůj vztah s Pánem Ježíšem. Je určen k naplnění přesných a uskutečnitelných rozhodnutí v osobní formaci, ve službě křesťanskému společenství a svědectví v různých životních prostředích. Na závěr duchovního programu mladí odevzdají sepsaný *Řád života* do rukou arcibiskupa; vstup do skupiny mládeže.

Redditio Symboli

Slavení *Redditio Symboli* je okamžikem, ve kterém se odevzdává vlastní *Řád života* do rukou arcibiskupa. Setkání se koná pozdě odpoledne na začátku pastoračního roku v Miláně v bazilice sv. Ambrože. Po tomto setkání osmnáctiletí zahajují svou cestu, zatímco devatenáctiletí ji ukončují právě odevzdáním *Řádu života*. *Řád života* představuje skutečné odevzdání svobody do vůle Boží a do jeho milosti. Jedná se o důležitý nástroj, který pomáhá každý den udržovat vztah s Pánem a naplnit přesná a uskutečnitelná rozhodnutí v osobní formaci, ve službě křesťanské komunitě a svědectví v různých životních prostředích.

Večer v katedrále pokračuje modlitební vigilie, které předsedá arcibiskup a účastní se jí nejen osmnácti- a devatenáctiletí, ale také mládež z diecéze. Tak je v pastorační mládeže oficiálně zahájen nový pastorační rok.

Letos bylo *Redditio* příležitostí k zamyšlení nad tématem pastoračního roku: „Pole je svět.“ (Mt 13,38)

Duchovní cvičení v postní době

Duchovní cvičení mají velký význam pro život každého osmnácti- a devatenáctiletého člověka. Přivádějí je totiž k uvědomělejšímu zamyšlení a ke světlu evangelia ohledně vlastní budoucnosti a důležitých rozhodnutí, která mají učinit. Duchovní cvičení v postní době, prožívaná jako osobní a ne skupinová volba, jsou přednostní příležitostí dát vlastní

víře novou sílu a elán a být před Bohem sami. Tím, že se dá prostor Slovu a dosáhne se lepšího sebepoznání, mohou být osmnácti- a devatenáctiletí vedeni též k tomu, aby zahájili práci na vlastním *Řádu života*.

Obvykle se během postní doby nabízí 10 turnusů cvičení, každý turnus začíná v pátek odpoledne a končí v neděli odpoledne.

Observatoř 18/19letých

Milánská diecéze vždy věnovala zvláštní pozornost 18/19letým. Proto DCM nabízí jejich vychovatelům účast na *Observatoři 18/19letých*: cílem setkání je zamýšlet se nad různými problémy souvisejícími s touto zvláštní věkovou skupinou, a ukázat, co je zvlášť potřebné při výchově.

Během posledních let se setkání věnovala následujícím tématům: *Řád života*, duchovní doprovázení, modlitba, společný život, vedení skupin, vztah s novými médii, *Lectio divina*, rozeznávání povolání, studium a práce.

Observatoř předpokládá úvahy, svědectví a výměnu myšlenek za vedení kompetentních lidí angažovaných v pastorační činnosti.

¹Diecézní, děkanská či oblastní koordinační rada mládeže shromažďuje všechny, kdo se na pastorační mládeže podílí (včetně škol a rodičů).

²Lat. »navrácení symbolu«. Tak jako existovalo - traditio symboli, čili předávání - symbolu spočívající v tom, že katechumeni byli vzděláni v člancích víry v průběhu obřadu probíhajícího třetí a čtvrtou nedělí - postní doby, tak na - Bílou sobotu proběhlo slavnostní vyznání víry a křtěnci oficiálně přednášeli - vyznání víry a tím vyznali jeho přijetí a předávání (»navrácení«).

OLOMOUCKÝ ARCIBISKUP NASLOUCHAL PROBLÉMŮM MLADÝCH SVÉ DIECÉZE

*Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži ve dnech 21. – 23. února 2014 hostilo již 4. arcidiecézní fórum mládeže. Fórum je příležitostí uskutečnit to, o čem Jan Pavel II. hovoří v *Christifideles laici*: „Církev má mnoho co říci mladým lidem a mladí lidé mají mnoho co říci církvi.“*

Fórum mládeže se koná jednou za tři roky a vychází z podnětu bývalého papeže Jana Pavla II. Otec arcibiskup a kaplani pro mládež se scházejí s mladými lidmi z různých farností a děkanátů, aby si vyslechli jejich názory a o problémech společně hovořili. „Mladí lidé mi svou otevřeností, angažovaností a připraveností žít společně a pro druhé dávají naději při pohledu do budoucnosti. Jsem rád, že mě ani na této akci nezklamali,“ řekl Mons. Jan Graubner, jenž byl účastníkům k dispozici po celou dobu setkání a odpovídal na nejrůznější otázky, které vyslance z farností zajímaly. Stejně tak naslouchali delegátům i kaplani pro mládež. „Být mladým blízko a podle možností jim s problémy a starostmi pomoci, je pro mne velká radost,“ podpořil fórum P. Karel Hořák ze Vsetína. „Velmi jsem se na ně těšil, protože si jich moc vážím.“

„Nehledejme dokonalý protějšek, snažme se dokonalým protějškem stát.“ (účastnice Fóra mládeže 2014)

Hlavním letošním tématem byla rodina. Po přednášce otce arcibiskupa, při níž zdůraznil účinky svátosti manželství, se diskusní skupinky zamýšlely nad otázkami svatých manželství v dnešní době, úlohy Církve v této oblasti a hledaly dobré příklady ve svém okolí. „Podle mě je zásadním problémem vytíženost rodičů a nedostatek času na

sebe i děti,“ myslí si Pepa, delegát farnosti Senice na Hané. „Chybí modlitba, formace, málo se v rodinách o víře mluví a ještě méně se opravdově žije,“ dodala Ludmila z uherkohradištského děkanátu. Součástí setkání, které po celou dobu hudebně doprovázela Schola AG, byl také bazar nápadů a zkušeností vedoucích různých farních společenství, bohatý duchovní program či noční hra ve městě.

*„Náš národ má ve vás budoucnost.“
(Mons. Jan Bosco Graubner)*

Jako výsledek fóra pak vzešlo závěrečné poselství určené nejen mladým lidem, ale i kněžím, zasvěceným osobám a především rodinám a členům farností. Jeho znění si můžete poslechnout při některé z nedělních bohoslužeb nebo i s ostatními inspirativními myšlenkami, které během víkendu zazněly, přečíst na webových stránkách arcidiecéze. Poprvé jej účastníci přednesli při nedělní mši v kostele sv. Mořice v Kroměříži, jíž otec arcibiskup zakončil celé setkání. S delegáty se rozloučil slovy: „Vidím, že ve vás mají rodiny budoucnost. Jsem tomu rád, protože tím pádem má budoucnost i náš národ.“

Andrea Bublíková

VÝSTUPY IV. ARCIDIECÉZNÍHO FÓRA MLÁDEŽE OLOMOUCKÉ ARCIDIECÉZE

Z našeho setkání vzešly podněty, které nás obohatily a jako inspiraci je chceme předat v první řadě vám, našim vrstevníkům.

- Nehledejme ideální protějšek, ale snažme se ideálním protějškem stát.

- Na svém budoucím manželství musíme pracovat už teď. Naše nynější rodina pro nás je v tomto směru trenážérem lásky, sebeovládání, odpouštění, oběti a společné modlitby.

- Nebojme se ve svých společenstvích, s kněžími a s manželskými páry bavit o tom, jak se dobře připravit a žít budoucí manželství.

- Vzdělávejme se ve víře a žijme ji opravdově, aby byl Bůh i v našem budoucím manželství na prvním místě.

- Prosme Boha, který nás nejlépe zná, za své budoucí manžely či manželky nebo jiná životní povolání.

- Mějme odvahu vždy zastávat křesťanské zásady i v otázce předmanželského sexu a čistoty vztahů.

- Otevřme bez obav dveře zpovědnice, když zjistíme, že jsme něco ve vztahu hříchem pokazili.

- Nebudme v lásce naivní, nestavějme jen na citech a prvním dojmu.

Chceme oslovit i ty, se kterými žijeme v jedné církvi. Dobré příklady rodin mnohých z vás vidíme, děkujeme za ně!

- Prosíme, chraňte věrnost zuby nehty, je pro nás důležité vědět, že i dnes jsou trvalá

- manželství možná. Ukažte nám, jak může společná modlitba rodinu stmelit.

- Věříme, že i vaše rodiny mohou být s Boží pomocí svaté.

Považujeme za důležité, obrátit se i na vás, kteří nás vychováváte ve víře a pomáháte nám na cestě k dobré rodině.

- Kněží, děkujeme, že tu pro nás jste. Prosíme, vysvětlujte mladým přijatelně Boží pohled na manželství.

- Rodiče, děkujeme, že jste nás chtěli, a nepřestávejte říkat svým dětem (i pubertákům), že je máte rádi.

- Zasvěcené osoby, děkujeme, že se za nás modlíte, prosíme, vytrvejte.

V Kroměříži 23. 2. 2014

Delegáti IV. Arcidiecézního fóra mládeže

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Diecézní setkání mládeže se již každoročně konají v sobotu před Květnou nedělí. Také letos se biskupové ve svých diecézích sešli s mládeží, aby oslavili XXIX. světový den mládeže, pro nějž vybral Svätý otec slova: Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.“(Mt 5,3)

diecéze brněnská

Diecézní setkání mládeže bylo v letošním roce opět lepší, nejen pro možnost online rezervace dopoledních skupinek. To zvláště uvítali návštěvníci ze vzdálených koutů diecéze, kteří vyrazili z domovů i v 6 hodin ráno. Ale hlavní věc byla účast mnoha mladých krásných lidí. „Tolik krásy na jednom místě a v kostele, to bych nečekal.“ řekl jeden ze zvukařů. Tolik krásných mladých lidí, kteří chtějí žít dobře svůj život, se opravdu jen tak nevidí. Povzbuzením pro tuto jejich touhu byla dopolední katecheze otce biskupa, skupinky dle vlastního výběru (od biblických tanců přes povídání o ateismu, povolání, etice, politice, hudbě až ke kyberšikaně, novým médiím a sociálním sítím), možnost slavní svátosti smíření a dynamický program v katedrále. A to nejlepší nakonec. Byla mše svatá. „To byla síla.“ jak poznamenal jeden z účastníků. Děkujeme Pánu za tuto vzpruhu do našich životů a těšíme se na viděnou snad v Třešti na CSA, ale hlavně v nebeském království, které snad po této sobotě více prožíváme.

Roman Kubín

diecéze českobudějovická

Ve dnech 11. - 12. dubna 2014 proběhl v Českých Budějovicích další ročník Diecézního setkání mládeže.

Program začal v pátek v 17 hodin mší svatou v kostele Svaté Rodiny, který těsně sou-

Budoucnost církve 2/2014

sedí s Biskupským gymnáziem, kde jsme byli ubytovaní. Po krátké pauze na večeři následoval komponovaný večer nazvaný Pro Tebe a pro Boha. Školské sestry nás za doprovodu kapely Biskupského gymnázia vedly modlitbou, při které zazněla i katecheze vojenského kaplana P. Jana Böhma a svědectví dvou mladých kluků o jejich cestě k víře a životu s Bohem. Na společný večer navazovala adorace a nabídka volitelných programů. Mnozí zůstali v tichu v kostele, či využili možnosti ke svátosti smíření. Jiní zavítali do čajovny připravené třeboňskou mládeží, zamířili do tělocvičny k florbalovému klání nebo se pobavili u deskových her. Na závěr večera jsme se opět sešli v kostele a první den setkání uzavřeli modlitbou kompletáře.

V sobotu nás čekala hlavní část programu Diecézního setkání mládeže, které se po několika letech vrátilo do nově zrekonstruované katedrály. Při vstupu nás písněmi vítala pelhřimovská kapela PM-ka. Pak už se objevila moderátorka Ester a mile pozdravila všechny účastníky, biskupa Pavla Posáda a administrátora diecéze Mons. Adolfa Pintíře, který svým slovem zahájil program. Po krátké a vtipné aktivitě, při které se představili účastníci ze všech vikariátů, následovala katecheze biskupa Pavla Posáda inspirovaná mottem setkání: „Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.“ (Mt 5,3)

Zaujatí posluchači byli možná překvapeni, když po skončení katecheze začali mezi

lavicemi procházet kaplani pro mládež, aby si je odvedli do svých skupinek. Hloučky se rozmístily po katedrále i v přilehlém okolí a začaly diskutovat nad tématem, nad tím, jak vnímají chudobu. Za úkol měli vymyslet dotazy pro otce biskupa, na které pak vážně i s vtipem odpovídal. Dopoledne jsme završili společnou mši svatou.

Pak už jsme spěchali na oběd do jídelny gymnázia a jako každý rok jsme si výtečně pochutnali. S dobrým pocitem jsme se rozcházeli do učeben s různými tematickými skupinkami.

A už se blížila čtvrtá hodina odpolední a s ní i vyvrcholení celého setkání. Tam kde jsme začali, sešli jsme se i ke společnému závěru. Opět v kostele Sv. Rodiny, opět s kapelou Elaion. Zazněli pozvánky na akce, poděkování všem, kdo na setkání přijeli i těm, kdo se podíleli na přípravě. Svůj pozdrav nám poslal i emeritní biskup Jiří Paďour. Při odchodu jsme dostávali na památku malé dárečky – zvýrazňovače, abychom podle výzvy papeže Františka zvýraznili v našem životě blahoslavenství.

Máme radost, že se setkání vydařilo.

Terezie Beránková

diecéze královehradecká

V sobotu 12. dubna 2014 se v Hradci Králové uskutečnilo tradiční Diecézní setkání mládeže, kterého se zúčastnilo více než 750 účastníků ze 14 vikariátů královehradecké diecéze. Na společnou část programu se stejně jako v předchozích letech sešli v sále místní Filharmonie.

Celým programem prolínalo téma povolání, kterému je v diecézi věnován tento rok. Již úvodní pantomima dala návod ke způsobu hledání a objevování Božího plánu s člověkem. Povzbuzení a motivaci k tomu přinesla také katecheze P. Jana Linharta, kte-

rý mimo jiné řekl: “Bůh nás nezve do otročiny, ale k přátelské spolupráci. Jsme pozváni k duchovnímu geocachingu. Máme si vzít souřadnice a aktivně hledat tu svoji „superkešku.“ Buďte trpěliví, a pak neváhejte. Buďte si jistí, že Bůh chce, abyste byli šťastní, i když vás to možná bude něco stát.“

Významným bodem programu byla diskuse „u kulatého stolu“, u něhož byli hosty manželé Vladimír a Pavla Tomkovi, Sr. Anežka Bednářová deND, manželé Jiří a Terezie Šimonovi a P. Jiří Heblt. Svědčili o svém povolání a odpovídali na zvědavé dotazy moderátora P. Tomáše Hoffmanna.

V souvislosti s oslavami 350. výročí založení diecéze byla společným odpočítáváním a úderem gongu odstartována diecézní poznávací hra pro jednotlivce, skupiny a rodiny „Go & Play hiStory“. Celé dopoledne hudebně doprovázela diecézní kapela VeKa.

V pravé poledne začal program po skupinách, který se konal v prostorách Biskupského gymnázia Bohuslava Balbína. S velkým zájmem se setkaly např. skupiny o rodinném životě s dvěma manželskými páry a P. Karlem Moravcem, o volbě povolání s P. Janem Linhartem, či o životě ve společenství. Mgr. Stanislav Hykyš přiblížil svou přednáškou problematiku církevních restitucí a PhDr. Jana Croj dala nahlédnout do historických událostí diecéze. Živo bylo také ve skupinách o Chiaře Luce, misijích, SDM Rio, či o řeholním a kněžském životě. Někteří účastníci zvolili nabídku sportu, výtvarných dílen a také možnost modlitby při eucharistické adoraci v kostele Panny Marie nebo svátosti smíření v katedrále. Jiní využili hezkého počasí k procházce a hovoru s přáteli.

Nedílnou součástí setkání byla modlitba křížové cesty, jejíž realizace se letos ujali mladí z farnosti Hlinsko. Vrcholem setkání byla mše svatá celebrowaná biskupem Janem Vo-

kálem, který v promluvě kromě jiného vyzval přítomné, aby o nejdůležitějších věcech svého života nerozhodovali podle momentálních pocitů, nálad a pohodlí, ale nechali se vést tichým hlasem svého srdce, modlitbou. Vysvětlil, že pravé povolání musí být postaveno na pravé lásce, která není jen dočasným rozpoložením, ale darem od Boha. A od něho je potřeba se jí učit.

Bohoslužbu písněmi doprovodila kapela Hluboké Koření z Chrudimi. Na samotném závěru dostali účastníci dubnový Dopis diecézního biskupa mladým.

Lída Horáčková

diecéze litoměřická

49. diecézní setkání mládeže se konalo v Litoměřicích 11. - 12. dubna 2014. Mottem setkání byla slova vybraná papežem Františkem pro 29. světový den mládeže: *Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království (Mt 5,3)*.

Setkání mládeže bylo zahájeno v pátek mší svatou v kapli DDKT, po které následoval muzikál *Tarsan* v podání divadelního souboru *Spojené farnosti* v sále ZŠ Boženy Němcové.

V sobotu mládež litoměřické diecéze přivítal otec biskup Jan Baxant a provedl ji poselstvím papeže Františka k letošnímu SDM. *Jak žít chudobu ducha?* Na tuto otázku postupně odpovídali hosté programu - kněz P. Jaroslav Brož, maminka tří dětí Dana Bednářová a manažer Martin Klodner.

Po obědě v DDKT následovala kající bohoslužba s adorací. Během ní mohli mladí lidé přistoupit ke svátosti smíření a poprosit o přímělnou modlitbu. Na závěr bohoslužby byla požehnána brožurka *Jesus Inside* - modlitební knížka mládeže litoměřické diecéze, kterou si účastníci odvezli jako dárek ze setkání.

Setkání vyvrcholilo pontifikální mší svatou s formulářem za rodiny v katedrále svatého Štěpána, při které koncelebrovalo 20 kněží a zúčastnilo se jí zhruba 150 mladých lidí.

Celé setkání doprovázela kapela Kapři pod vedením sbormistryně Jitky Rosypalové.

diecéze plzeňská

Oslavy 29. světového dne mládeže v Plzni již tradičně zahájila páteční křížová cesta ulicemi města, která přilákala skoro 400 lidí. Na úvod zazněl gregoriánský chorál v podání Scholy Cantorum Pilsensis a jednotlivá zastavení si pak připravili sami mladí lidé z různých koutů diecéze (některá měla formu malé divadelní scénky). Vyvrcholením dne byla možnost neformálního setkání s biskupem Radkovským v prostorách biskupství.

V sobotu setkání pokračovalo v sále Středního odborného učiliště elektrotechnického a jako v minulých letech se sešlo přes 200 mladých. Hlavním hostem byl astrofyzik RNDr. **Jiří Grygar**, CSc, který hovořil o vztahu *Vědy a víry*. O hudební doprovod se postarala plzeňská *Chválová kapela*. Na společný program navázaly diskusní skupinky, při kterých měli účastníci možnost téma setkání probrat do hloubky. Po obědě následoval muzikál *Tarsan* (o sv. Pavlu) v podání *Spojených farností* z Brněnské diecéze.

Den završila mše svatá s průvodem s ratolestmi a známou plzeňskou skupinou *Quo vadis*. Při ní každý dostal obálku s poselstvím papeže mládeži a malý knižní dárek jako vzpomínku na setkání.

Petr Blažek

Diecéze ostravsko-opavská

V sobotu 5. dubna 2014 proběhlo v Opavě setkání s otcem biskupem Františkem.

Sraz jsme měli v 7:55 na vlakovém nádraží v Havířově a za 14 minut jsme již seděli ve vlaku směr Štítina. Z Havířova a blízkého okolí nás jelo asi 22. Postupně jsme se potkali s ostatními, takže nakonec nás z našeho karvinského děkanátu jelo okolo padesáti. Ze Štítiny jsme šli pěšky do Kravař, kde jsme po posvěcení velmi pěkné děkanátní vlajky měli adoraci. Poté jsme pokračovali do Opavy. Po cestě jsme se pomodlili růženec a zazpívali si mariánskou píseň.

Takto připutovali do Opavy z různých směrů mladí ze všech děkanátů naší diecéze.

Ve třech opavských kostelích jsme se od 14 hodin zúčastnili programu, který byl rozdělen podle věku (12 – 15 let, 16-19 let 20 let a starší). Jeho součástí byla katecheze se společným tématem: Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je království nebeské. Ta byla prokládána pauzami k zamyšlení

podmalovanými varhanní hudbou, případně i s houslemi. Bylo zde pro nás také připraveno občerstvení a prohlídka kostela či návštěva kůru nebo hra venku před kostelem.

Následně jsme se všichni sešli v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie, kde každý děkanát představil svou vlajku.

Otec biskup zde na závěr setkání sloužil mši sv. s mnoha kněžími. Ve své promluvě zmínil, že mladí někdy říkají třeba jen o pár let starším: „Vrať se do hrobu,“ a myslí tím, že už jim starší nemají co říci. Co však nás opravdu vede do hrobu? – Naše hříchy a závislosti. Blahoslavený může být každý člověk, protože to znamená být šťastný. V čem je pravé štěstí? Ve spoustě věcí, o kterých si myslíme, že bez nich nemůžeme žít? Mnoho z nich je prospěšných, ale obejdeme se i bez nich. Blahoslavenství vede ke svobodě nebýt na těch věcech závislí. Chudoba podle evangelního blahoslavenství znamená osvobodit se od závislosti na věcech, ale také třeba od chuti odplatit zlé či nějaké příkoří.

Eliška Svobodová a Majka Světníčková

arcidiecéze pražská

Světový den mládeže pražské arcidiecéze začal již v pátek večer ve zcela zaplněném kostele sv. Ignáce setkáním vysokoškoláků a starší mládeže. Komponovaný večer otevřela katecheze bratra Wojtka z Taizé a modlitba v duchu této komunity. Poté byl až do ranních hodin dán všem příchozím prostor ke ztišení, modlitbě a adoraci. Následující den setkání pokračovalo v Salesiánském centru v pražských Kobylisích celodenním programem. Po úvodní katechezi P. Michala Němečka byl na pódiu Salesiánského divadla uvítán otec arcibiskup, který pozdravil účastníky setkání a uvedl do služby jedenáct nově jmenovaných rádců mládeže z jednotlivých vikariátů naší diecéze. Před obědem

se ve skupinkách diskutovalo na téma letošního motta setkání „Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.“ (Mt 5,3). Následovaly dva odpolední bloky přednášek a workshopů, nechyběl prostor pro sport, posezení v čajovně i modlitbu či svátost smíření. Během dne bylo také možné se seznámit s různými aktivitami mládeže v diecézi. Slavnost vyvrcholila v podvečerních hodinách mší svatou celebrouvanou kardinálem Dominikem Dukou. Poděkování patří všem, kdo se na setkání jakkoli podíleli a také Magistrátu hl. m. Prahy, který ho finančně podpořil.

Lucie Haschková

arcidiecéze olomoucká

Olomoucké diecézní setkání mladých před květnou nedělí letos nebylo. Ne snad, že by na Olomoucku nebyli mladí. Nebo

že by organizátoři byli líní. Naopak! Setkání zorganizovali laičtí zástupci za děkanáty, kaplani pro mládež a děkanátní animátoři. Ne však setkání diecézní, ale děkanátní. Proběhlo jich hned šestnáct. Některé děkanáty své programy spojili, jiní se potkali v malém, téměř rodinném kruhu. Program každého děkanátka byl jiný, specifický, vlastní danému prostředí. Někdo využil krásného počasí a zakomponoval do programu pěší pouť s tematickými zastaveními, jiní kvůli většímu počtu účastníků a aprílovému počasí volili pro jistotu zastřešené prostory. Nechyběli zajímaví hosté, duchovní program, svátost smíření, hry a sport. Některá setkání navštívil také o. arcibiskup Jan, o. biskup Josef, generální vikář o. Nuzík či o. Bulvas, delegát pro pastorační. Celkový počet účastníků v součtu všech setkání byl bezmála 1300 mladých.

Jitka Roubalová

MEZINÁRODNÍ SETKÁNÍ O SVĚTOVÝCH DNECH MLÁDEŽE

Papežská rada pro laiky pravidelně pořádá hodnotící setkání předchozího Světového dne mládež (SDM) a zároveň přípravné setkání na následující SDM.

Letos se toto setkání uskutečnilo od 10. - 13. dubna v Sassone di Ciampino v Římě.

Účastnilo se ho 280 zástupců ze 100 biskupských konferencí a 45 řádů a hnutí z celého světa. Z České republiky zde byli přítomni za Sekci pro mládež ČBK P. Jan Balík a Anna Brabcová.

První den setkání zahájil kardinál Stanisław Rylko, předseda Papežské rady pro

laiky, hodnocením SDM v Riu. Často připomínal slova papeže Františka a citoval: „*Víra je revoluční. Církev potřebuje mladé, jejich nadšení a kreativitu.*“

Dále zde zazněla svědectví z USA, Indonésie, Libanonu, Mosambiku a Belgie.

Druhý den byl věnován přípravě SDM v Krakově, který se bude konat 26. - 31. července 2016. Krakovský arcibiskup Stanisław Dziwisz zúčastněné velmi srdečně pozval

do Krakova. Setkání se bude nést v duchu Blahoslavenství a svatého Jana Pavla II.

Vedoucí jednotlivých přípravných týmů informovali účastníky o přípravách katechezí, registrace, stravování, ubytování, dopravě, dobrovolnictví atd...

Třetí den byl zaměřen na různé zkušenosti z pastorační mládeže. Sekretář Papežské rady pro laiky biskup Josef Clemens shrnul rysy pastorační mládeže od Jana Pavla II., přes Benedikta XVI., k papeži Františkovi.

O své zkušenosti nás dále obohatil Daniel Ange zakladatel první mezinárodní katolické školy modlitby a evangelizace pod názvem Jeunesse – Lumiere, která působí dodnes. Jako evangelizátor a kazatel navštívil řadu zemí světa. Velice mu leží na srdci služba chudým a mládeži.

Další zajímavé setkání bylo s Chiarou Amirante - zakladatelkou společenství „Nu-

ovi Orizzonti“, které se věnuje evangelizaci lidí žijících na ulici např., jako jsou závislí na drogách, alkoholičtí, prostitutky, lidé s AIDS i vězni.

Třetí host byl Bernhard Meuser spoluautor Youcatu – katechismu pro mladé.

Celé setkání vyvrcholilo na Květnou neděli mší svatou s papežem Františkem na Svatopetrském náměstí. Byla to zároveň oslava 29. světového dne mládeže, který se letos slavil na diecézní úrovni.

Na závěr mše svaté papež předal Kříž světových dnů mládeže a Ikonu Panny Marie polským delegátům, aby tyto symboly putovaly po Polsku a po zemích s Polskem sousedících.

Kříž a ikona se dostanou také do České republiky v prosinci tohoto roku.

Anna Brabcová

WWW.SIGNÁLY.CZ HLEDAJÍ POMOC

Cílem občanského sdružení signály.cz, o.s. je podpora a ochrana mládeže. Provozujeme komunitní web www.signaly.cz, jehož posláním je zejména podporovat:

otevřené a bezpečné prostředí pro snadnou komunikaci mezi mladými lidmi,

- kvalitní duchovní formaci mladých lidí,
- setkávání mladých lidí v reálném světě,
- dobrovolnickou a veřejně prospěšnou činnost,
- mezi mládeží vzájemnou úctu, ohleduplnost, obětavost, lásku a nezištnost služby a tím přispívat k lepším mezilidským vztahům.

www.signaly.cz jsou podporovány Českou biskupskou konferencí. Děkujeme upřímně za každou drobnou podporu a pomoc!

Klub přátel signály.cz

Líbí se Vám signály.cz a věříte, že tento komunitní web pro křesťanskou mládež má smysl? Pomozte nám a staňte se členy Klubu přátel signály.cz!

Zapojit se mohou všichni, kterým na signály.cz nebo na mladých lidech záleží:

- uživatelé signaly.cz
- rodiče i prarodiče uživatelů signály.cz
- neuživatelé signály.cz :)

Člen Klubu přátel přispívá na rozvoj komunitního webu pravidelnou částkou:

- Studující: 120 Kč/rok (resp. 10 Kč/měsíc)
- Pracující: 600 Kč/rok (resp. 50 Kč/měsíc)

Členům Klubu přátel nabízíme jedinečné a výhodné slevy a bonusy našich partnerů! Podrobnosti a přihlášky na www.signaly.cz/pratele.

Chcete se podílet na obsahu a pomoci signálům posunout se dál?

HLEDÁME

Redaktory:

- píše články
- vybírá tipy na články, fotky a videa
- kněz nebo řeholník/řeholnice

Programátory:

- programování v PHP (Nette)
- kódování HTML, CSS
- správa o server

Terénníky:

- foto nebo video kreativec (reportáže a rozhovory)
- diecézní pravá ruka
- krátkodobý jednorázový pomocník

Jedná se především o dobrovolnickou práci. Po vzájemné domluvě nabízíme pro některé pozice i finanční odměnu.

NABÍZÍME

- časovou flexibilitu
- zapůjčení profesionálního vybavení (fotoaparát, videokamera, diktafon)
- prostor pro vlastní kreativitu a nápady
- možnost praxe pro budoucí povolání
- spolupráci na smysluplném projektu mladých křesťanů
- možnost využít zázemí kanceláře v Brně
- speciální bonusy a slevy Klubu přátel signály.cz

Podrobnější informace na <http://zapojse.signaly.cz>

Signály.cz můžete také nově podpořit formou DMS (dárcovská SMS)

ve tvaru **DMS SIGNALY** na číslo **87 777**.

Cena jedné DMS je 30 Kč, signály.cz, o.s. obdrží 28,5 Kč. www.darcovskasms.cz

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

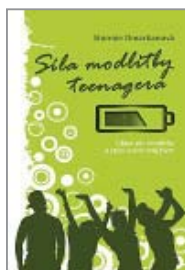
Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel.: 224 818 757, 733 755 999,
on-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz,
knihkupectvi@paulinky.cz. Organizacím poskytujeme u knih 15% slevu.

Stormie Omartianová *Síla modlitby teenagera*

Objev sílu modlitby a začni měnit svůj život

Kniha na základě Písma a skutečných příběhů řeší klíčové otázky, kterým mladí lidé musí čelit (čistota, tlak nevěřících vrstevníků, přijetí sebe sama, vztahy apod.). Čtivé kapitoly jsou zaměřeny na to, co znamená být dospělý ve všech oblastech života, včetně rozhovoru s Bohem v modlitbě. Dospívající čtenáři zde naleznou pomoc a oporu, která přichází z naslouchání Bohu v modlitbě.

Brož., 240 str., 199 Kč

Christopher West

Dobrá zpráva o sexu a manželství

Odvážné odpovědi na nesmělé otázky

Dotisk knihy, která je průvodcem pro všechny, kdo se chtějí něco dozvědět o tom, jak v současné době katolická církev chápe lidskou tělesnost, sexualitu, manželství a křesťanské panenství a celibát.

Brož., 260 str., cena 210 Kč

Walter Ciszek

S Bohem v Rusku

23 kněžských let v sovětských vězeních a sibiřských pracovních táborech

Příběh jezuitu, který se přihlásil k misijní práci v Rusku. V roce 1940 byl zatčen a dalších 23 let vězněn sovětským režimem, z toho 15 let na Sibiři. Teprve v roce

1963 se mohl vrátit domů do USA. O své životní zkušenosti napsal tuto knihu.

Váz., 484 str., 349 Kč

Benedikt XVI. *Benediktovo evangelium*

Kniha promluv, ve kterých papež Benedikt na základě evangelijních úryvků rozvíjí svá zamyšlení nad životem křesťana dnes.

Váz., 192 str., 199 Kč

Fabiola Garza *Chlapec, který se stal papežem*

Příběh svatého Jana Pavla II.

Ilustrovaná kniha pro nejmenší čtenáře, která přibližuje postavu nového světce, papeže Jana Pavla II., od jeho dětství až po odpověď kardinálům v konkláve.

64 str., plnobarevná velkoformátová kniha, 149 Kč

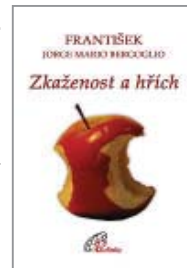

Jorge Mario Bergoglio – František

Zkaženost a hřích

Rozsahem krátká etická úvaha je založená především na evangeliu a na ignaciánské spiritualitě. Autor poukazuje na rozdíl mezi hříchem či hříšností a zkažeností. Téma nejenom pro dobu postní.

Brož., 64 str., 89 Kč

Od 17. do 23. srpna 2014 se v Třešti u Jihlavy uskuteční další Celostátní setkání animátorů.

Je to setkání mladých lidí, kteří vzali vážně svoje křesťanské povolání a mají zájem sloužit v rámci církve Bohu i druhým lidem.

Setkání je určeno pro účastníky animátorských kurzů, aktivní mladé ve farnostech, společenstvích, řeholích, hnutích a pro všechny mladé od 16 let, kteří se chtějí stát aktivními.

Program je zaměřen na duchovní formaci animátora, prohloubení osobnosti animátora a inspiraci pro službu mladým lidem. Tentokrát bude více zaměřen na vztahy: z přirozeného, biblického a psychologického hlediska, na rodinu a život ve společenství církve.

Na setkání budou přítomni naši biskupové a mnoho odborníků. Např. Mgr. Roman Cardal, Ph.D., ThLic. Petr Smolek, ThLic. Tomáš Holub, Th.D., Mgr. Hana Imlaufová, Pavel Fišer a mnoho dalších.

Pokud máte kolem sebe mladé, pro které by toto setkání bylo inspirující a pomohlo jim v jejich službě církvi, doporučte jim ho a podpořte je v účasti na něm. Setkání je skvělou příležitostí pro jejich osobní růst i získání nových zkušeností, poznatků a dovedností.

Další informace naleznete na: csa2014.signaly.cz

XXIX. světový den mládeže
“Blahoslavení chudí v duchu, neboť
jejich je nebeské království.“ (Mt5,3)

Vydává
Sekce pro mládež ČBK a
Asociace křesťanských sdružení mládeže o. s.

Thákurova 3
160 00 Praha 6

